

Abstrakt

Tématem této práce jsou práva cestujících v evropském soukromém právu. Tato problematika je významná pro většinu lidí, jelikož neustále dochází k rozmachu cestování. Ačkoliv cestujícím náleží vcelku rozsáhlá práva, často si nejsou vědomi, na co mají během cestování nárok. Je proto neustále zapotřebí snažit se podporovat informovanost cestujících o právech, která jim náleží.

Jedním z cílů práce je vytvoření uceleného přehledu práv cestujících v rámci železniční, silniční, vodní a letecké dopravy podle evropského soukromého práva a analýza některých problematických ustanovení příslušných nařízení EU. Dalším cílem je porovnání úpravy jednotlivých druhů dopravy, zejména s ohledem na leteckou dopravu, která se zdá být nejšířěji upravena, a zjištění, zda by mohlo dojít k jednotné úpravě práv cestujících ve všech druzích dopravy.

Tato práce je kromě úvodu a závěru členěna do pěti kapitol dále rozdělených na podkapitoly, přičemž první kapitola slouží spíše jako podklad pro další kapitoly a kromě definice pojmu „cestující“ představuje prameny upravující práva cestujících spolu s dalšími nezávaznými dokumenty vytvořenými Evropským parlamentem a Komisí. Druhá až pátá kapitola jsou pak věnovány jednotlivým druhům dopravy. Z důvodu omezeného rozsahu práce se v této části zaměřuji zejména na relevantní nařízení EU, která zpracovávají i mezinárodní smlouvy, k nimž EU přistoupila, a ve kterých jsou blíže upravena základní práva uvedená v první kapitole s ohledem na odlišnosti jednotlivých druhů dopravy. Jelikož většina nařízení umožňuje členským státům stanovit si výjimky z jejich působnosti pro určitý typ cest, je krátce pojednáno i o české právní úpravě týkající se práv cestujících. Závěr práce pak obsahuje sumarizaci získaných poznatků a návrh případného zlepšení situace.